

Nu har vi jo flere gange fået at vide, at koalitionsparterne taler sammen, når der skal træffes store beslutninger. Er hr. Jens Hald Madsen vidende om, hvilke exitstrategier Polen, som vi arbejder meget tæt sammen med militært, og for den sags skyld Italien som NATO-lande har anvendt, og om, hvilke samtaler der har været mellem Danmark og nære NATO-partnere, før de trak sig ud af Irak?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg håber, at Polen og Italien har det på samme måde, som vi har det i Danmark. Det er nemlig sådan, at dansk udenrigspolitik bliver bestemt her i det danske Folketing, den bliver ikke bestemt i USA. Det er klart, at man som allierede, i en koalition, taler sammen, kommunikerer, men jeg skal da ikke afgøre, hvilken exitstrategi Polen og Italien skal have, hvis de har nogen.

Så synes jeg altså lige, jeg bliver nødt til at rette op på noget, for det er, som om man siger, at der faktisk kun er tre lande, som sådan set har soldater i Irak, og det er USA, Storbritannien og Danmark.

Det tror jeg faktisk at Albanien, Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Makedonien, Rumænien og Tjekkiet bliver kede af. Jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, at man ligesom skal forklejne det og sige, at der næsten kun er Danmark tilbage, når man ved, at de europæiske lande tilsammen bidrager med 2.100 mand; det synes jeg er urimeligt.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Jeg fik altså ikke svar på mit spørgsmål, om hr. Jens Hald Madsen er bekendt med, hvilken strategi Polen og Italien har anvendt i forbindelse med hjemtagelse af styrkerne fra Irak. Jeg tror i øvrigt, hr. Jens Hald Madsen i høj grad blander den multinationale styrke sammen med NATO-indsatsen med genoptræning. Det får nu være.

Men hr. Jens Hald Madsen siger i sit indlæg, at det vil være en katastrofal beslutning, hvis Danmark trækker sig – det var ordene fra selve talen. Hvordan hænger det sammen med det forhold, at englænderne har trukket 800 mand ud i det område, vi befinder os i i den sydlige del af Irak, hvor vi har de nu omkring 450 mand, uden at det har haft nogen katastrofal betydning? Hvorfor kan Danmark ikke rent militært trække sine 450 mand tilbage – selvfølgelig efter en exitplan, med en dato og efter aftale med par-

terne dernede osv. – uden at det får nogen katastrofal betydning?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Altså, nu skal jeg jo ikke lave den store matematikberegning, men jeg synes måske, det er en vis forskel med hensyn til, hvilket antal man trækker ud, når England har 7.600 mand og vi har 460 – det er sådan rimelig logisk – og i forhold til antallet på 7.600 mand er det ikke så meget.

Det, det handler om, er jo signaler; det her handler om signaler. Hvad er det for et signal, vi sender til den irakiske befolkning, som er i gang med en proces med at få overdraget ansvaret for deres eget land, og hvad er det for et signal, vi sender til de terrorister, som dag efter dag ødelægger det med bilbomber?

Ja, det, vi gør, hvis vi sender et signal om, at vi ønsker at trække os tilbage, er, at vi siger til den irakiske befolkning, at de må klare sig selv, og at vi siger til terroristerne: Godt gået, det er lykkedes for jer. Det signal ønsker Venstre ikke at sende.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Hr. Jens Hald Madsen slog tidligere fast, at det, det drejede sig om i debatten, var kendsgerninger. Nu forstår jeg, at det også er signaler, så lad os tale om det. Hvordan forholder hr. Jens Hald Madsen sig til det faktum, at den britiske forsvarsminister har sendt det signal, at briterne agter at trække tusinder af deres tropper ud startende her i foråret? Er det Venstres holdning, at når det begynder at ske, skal vi også trække os ud, eller skal vi forblive i Irak?

Kl. 17.10

Efter min mening er hovedspørgsmålet i denne debat ikke, om vi skal trække os ud; det er kun et spørgsmål om tid og om hvordan, og det er det, vi skal koncentrere os om. Derfor spørger jeg: Hvis briterne begynder at trække sig ud i foråret, skal vi så blive?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Allerførst vil jeg sige, at kendsgerninger og signaler jo godt kan være det samme, det kan det godt. Altså, man behøver ikke at sende signaler, som faktisk ikke er faktuelle. Derfor vil jeg så også sige, at når den britiske forsvarsminister siger, som han gør, jamen så er det vel det, der